

Zagreb, 5. ožujka 2024. godine

**MINISTARSTVO FINANCIJA, POREZNA UPRAVA
PODRUČNI URED SPLIT**

Ovršenik: ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, Kaštel Sućurac, Cesta dr. Franje Tuđmana 78,
OIB: 34606600284, zastupano po Zdravku Kuzmiću, stečajnom upravitelju

ŽALBA

1. Ovršenik je 1. ožujka 2024. godine zaprimio rješenje naslovnog tijela KLASA: UP/I-415-02/2024-01/268 URBROJ: 513-07-17/2024-03 od 6. veljače 2024. godine (dalje: pobijano rješenje) kojim je odlučeno o njegovom prigovoru protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave od 19. siječnja 2024. godine, KLASA: UP/I-415-02/2024-001/00268 URBROJ: 513-007-17/2024-01 (dalje: rješenje o ovrsi), te protiv pobijanog rješenja u zakonskom roku od 8 dana izjavljuje žalbu.

2. Ovršenik žalbu izjavljuje zbog pogrešne primjene materijalnog prava i bitnih povreda postupka zbog čega je pobijano rješenje ništavo i nezakonito.

3. Pogrešno odlučivanje naslovnog tijela o prigovoru ovršenika proizlazi iz pogrešnog shvaćanja da je naslovno tijelo nadležno za provedbu ovrhe u korist Hrvatske gospodarske komore (dalje: HGK), te pogrešnog shvaćanja pravne prirode odnosa između ovršenika i HGK, zbog čega naslovno tijelo netočno smatra članarinu HGK porezom, a ne mjesečnom naknadom za obavljene usluge. Iz tog pogrešnog tumačenja proizlazi pogrešan zaključak naslovnog tijela da je ovlašten donijeti rješenje ovrsi te da je zastarni rok za naplatu članarine HGK šest godina od kraja godine u kojoj je obveza nastala, to jest da se zastarni rok računa u skladu s čl. 108. Općeg poreznog zakona, no to je pogrešno.

Naime, suprotno zaključcima naslovnog tijela, HGK je svoju tražbinu trebao ostvarivati u sudskom ovršnom postupku, a ne u poreznom ovršnom postupku i slijedom toga je trebalo računati zastarni rok.

Pravilnim tumačenjem propisa, naime, valjalo je zaključiti da se zastarni rok pojedinog mjesečnog obroka članarine HGK mora računati u skladu s odredbom čl. 226. Zakona o obveznim odnosima prema kojemu tražbine povremenih davanja koje dospijevaju godišnje ili u kraćim razdobljima zastarijevaju za tri godine od dospelosti svakog davanja.

Ovi žalbeni navodi se detaljnije obrazlažu u nastavku žalbe.

4. Člankom 2. st. 1. Općeg poreznog zakona propisano je da su javna davanja porezi i druga javna davanja, to jest Opći porezni zakon navedenim zakonskim odredbama jasno razgraničuje što su porezi, a što druga javna davanja.

Člankom 2. st. 3. Općeg poreznog zakona propisano je da su druga javna davanja carine, pristojbe, doprinosi, naknade za koncesije, novčane kazne za porezne prekršaje i sva davanja čije je utvrđivanje i/ili naplata i/ili nadzor prema posebnim propisima u nadležnosti poreznog tijela.

Očito je da mjesečna članarina HGK ne predstavlja niti jedno od izričito nabrojanih drugih javnih davanja.

Naslovno tijelo u pobijanom rješenju navodi da je u skladu s odredbom čl. 8. Odluke o financiranju Hrvatske gospodarske komore (NN 157/2023) nadzor nad obračunom i naplatom članarine HGK provodi Ministarstvo financija Republike Hrvatske – Porezna uprava. Iz toga se može zaključiti da naslovno tijelo smatra da je članarina HGK javno davanje jer je Odlukom o financiranju HGK propisano da Ministarstvo financija RH – Porezna uprava provodi nadzor obračunavanja i naplatu članarine HGK, no takvo tumačenje je pogrešno.

Člankom 4. st. 2. Zakona o sustavu državne uprave propisano je da su tijela državne uprave ministarstva i državne upravne organizacije, pa je očito da je Ministarstvo financija tijelo državne uprave. Porezna uprava je u skladu sa Zakonom o poreznoj upravi jedinstvena i samostalna upravna organizacija u sastavu Ministarstva financija.

Člankom 4. st. 3. Zakona o sustavu državne uprave propisano je da se djelokrug tijela državne uprave utvrđuje zakonom.

Dakle, da bi nešto bilo u djelokrugu poslova tijela državne uprave nužno je da je zakonom propisano kao djelokrug tijela državne uprave, a ne Odlukom o financiranju Hrvatske gospodarske komore, koja odluka nipošto nema pravnu snagu zakona.

Ni Zakonom o ustrojstvu i djelokrugu poslova tijela državne uprave naplata članarine HGK nije stavljena u djelokrug Ministarstva financija, niti je takva dužnost i pravo stavljeno u djelokrug Ministarstva financija, Porezne uprave Zakonom o poreznoj upravi.

Dakle, budući da ne postoji zakon na temelju kojega bi u djelokrugu Ministarstva financija, Porezne uprave bilo utvrđivanje i/ili naplaćivanje i/ili nadziranje članarine HGK ne može se raditi o drugom javnom davanju u smislu Općeg poreznog zakona. Svako drugo tumačenje bi prekršilo kogentne odredbe o djelokrugu poslova Ministarstva financija, Porezne uprave, to jest pripisalo bi jednoj odluci HGK pravnu snagu zakona, što je nedopustivo. Prema odredbama Ovršnog zakona naplata potraživanja iz privatno pravnog odnosa spada u sudsku nadležnost.

6. Iz gore navedenog proizlazi da je rješenje o ovrsi doneseno od strane naslovnog tijela izvan njegovog djelokruga. Uzevši u obzir da je čl. 4. Općeg poreznog zakona propisana podredna primjena Zakona o općem upravnom postupku kojim je u čl. 128. propisano da će se rješenje oglasiti ništavim u slučaju da je doneseno u stvari iz sudske nadležnosti, očito je da rješenje o ovrsi i pobijano rješenje treba proglasiti ništavim jer su doneseni iz stvari koja spada u sudsku nadležnost.

7. U slučaju da drugostupanjsko tijelo zaključi da je naslovno tijelo nadležno za provedbu ovrhe za račun HGK treba uzeti da je ipak pogrešan zaključak naslovnog tijela da tu ovrhu provodi u svrhu naplate javnog davanja, a ne u svrhu namirenja privatnopravne tražbine čije namirenje provodi Porezna uprava.

U uvodu pobijanog rješenja navedeno je da se radi o predmetu prisilne naplate poreza i drugih proračunskih prihoda, a nesporno je da mjesečna članarina nije porez, koji je čl. 2. st. Općeg poreznog zakona definiran kao:

„Porezi su novčana davanja i prihod su proračuna koji se koristi za podmirivanje proračunom utvrđenih javnih izdataka. Trošarine se smatraju porezima.“

Isto tako članarina HGK nedvojbeno nije prihod proračuna, već je u skladu s čl. 36. vezano za čl. 31. st. 3. Zakona o Hrvatskoj gospodarskoj komori prihod HGK.

Upravo zbog toga što je mjesečna članarina HGK prihod HGK te je članarina HGK protučinidba za koju se direktno primaju određene usluge i povlastice članarinu HGK čini različitom od poreza tj. javnih davanja. Tako je na primjer čl. 33. Zakona o Hrvatskoj gospodarskoj komori propisano da članovi koji plaćaju članarinu imaju pravo birati svoje predstavnike u tijela komore, koristiti stručnu pomoć i usluge komore i primiti ostale protuusluge navedene u tom članku. Članovi komore koji plaćaju članarinu imaju pravo koristiti

usluge iz čl. 17. Zakona o Hrvatskoj gospodarskoj komori u koje spadaju npr. usluge edukacije i stručnog usavršavanja, izrađivanje analiza gospodarstva i poduzetništva po nižim cijenama od članova koji ne plaćaju članarinu HGK. Dakle vidljivo je da sam zakon o Hrvatskoj gospodarskoj komori polazi od načela jednakosti činidaba, to jest da se radi o pravnom odnosu koji je po svojim karakteristikama obvezno pravni tj. privatno pravni.

S druge strane karakteristika porezno pravnih odnosa je u tome da ne postoji izravna protučinidba za plaćen porez tj. drugo javno davanje, to jest nije garantirano da će obveznik plaćanja javnog davanja dobiti ikakvu korist zauzvat tom plaćanju.

Iz toga proizlazi da se zastarni rok članarine HGK mora računati u skladu s pravilom iz čl. 226. Zakona o obveznim odnosima, to jest da su zastarjeli svi mjesečni obroci članarine HGK koji su dospjeli prije 18. siječnja 2021. godine.

8. U skladu s navedenim ovršenik predlaže Ministarstvu financija, Samostalnom sektoru za drugostupanjski upravni postupak da pobijano rješenje i rješenje o ovrsi oglasi ništavim, a podredno da pobijano rješenje poništi i odluči o prigovoru ovršenika na rješenje o ovrsi.

Za ovršenika,
stečajni upravitelj Zdravko Kuzmić